

WHY LEARN TALMUD?

NAVIGATING THE SEA OF TALMUD:
STUDY, TEACHING, AND PERSONAL RELIGIOUS MEANING

DR. ALYSSA GRAY, RABBI DOV LINZER, AND RABBI ETHAN TUCKER
IN CONVERSATION

THIS EVENT IS SPONSORED BY DRISHA INSTITUTE
IN PARTNERSHIP WITH MECHON HADAR, YESHIVAT CHOVEVEI TORAH, AND YESHIVAT MAHARAT.

Looking for Problems: Method and Meaning in Talmud Study

Rabbi Ethan Tucker

I. The choice to focus on problems

בבלי בבא מציעא פז.

noch נפשיה דרבי שמעון בן לוייש, והוה קא מצטער רבי יוחנן בחריה טובא. אמרו רבנן: מאן ליזיל ליתבה לדעתיה - ניזיל רבי אלעזר בן פdot, דמחוזדין שמעתתיה. אזל יתיב קמיה, כל מילתא דהוה אמר רבי יוחנן אמר ליה: תנייא דמסיטיא לך. אמר את כבר לkipshא? בר לkipshא, כי הוה אמינא מילתא - הוה מקשי לי עשרין וארבען, ומפרקינא ליה עשרין וארבעה פרוקי, וממילא רוחחא שמעתא. ואת אמרת תניא דמסיטיא לך, אותו לא ידענא דשפיר קאמינא?

Talmud Bavli Bava Metzia 84a

R. Shimon b. Lakish died and R. Yohanan was greatly distraught over him. The rabbis say: Who should go to settle his mind? Let R. Elazar b. Pedat go, for his traditions are well-honed. He went and sat before [R. Yohanan]. Whenever R. Yohanan said something, he would say to him: "There is a Tannaitic teaching that supports you." He said: You are a replacement for bar Lakisha? Bar Lakisha, whenever I would say something, would attack me with 24 challenges and I would parry them with 24 resolutions, and as a result, the teaching was broadened. But you say: "There is a Tannaitic teaching that supports you?" Don't I know that what I said was right?

II. Rewards—Intellectual Joy and Pleasure

משלוי טוֹל:

מאור עינים ישמח לב שמועה טובה חקשן עצם:

מצודת דוד שם

מאור עינים - הארת עינים בדבר המוסף ישמח לב כי אין בעולם שמחה כהחרת הספקות:

III. Rewards—Reverence for those who came before

R. David Bigman, *Edah Journal* 2:1 (2002), n9

Opponents of the academic method sometimes criticize it for showing disrespect to *hazal* and the Talmud. I think the opposite. It is because of our reverence for the *tannaim*, *amoraim*, and the editors, that we insist on understanding all of them. If they spoke up, they deserve to be heard and appreciated.

R. David Bigman, *Edah Journal* 2:1 (2002), n10

Looking at Rashi as a commentator and not as the decisive read of every line allows for an awareness of the difficulties in the text. If Rashi needed to smooth out the Talmud, that means that the Talmud itself rough. Confronting that roughness enables the learner to uncover worlds of interpretive possibility and to evaluate and appreciate the interpretive choices of Rashi and the other commentators.

IV. Rewards—Greater Self-Respect

מְכוֹן הַדָּר
MECHON HADAR
www.mechonhadar.org

הכל שוחטי פרק ראשון חולין

הנחות הב"ח
 (6) צוות ל"ס נאום וכו'
 מפץם גורן עכבר

גנוגות מצל געלת ולבבכלי חם **ונוכנת** לה ווילט. הילמל שמחזיהה **הגהות מהר"ב** רושערכו

הכל נתמ ניחמליים לי נלו למתודה מומפ דש"

R. Yehoshua ben Zaruz the son of the father-in-law of R. Meir testified in front of Rebbe that R. Meir ate a leaf of a vegetable in Beit She'an [without tithing] and Rebbe permitted all of Beit She'an on this basis.

His brothers and his father's house all combined to protest against him and said: "The place the your fathers and your fathers' fathers treated as forbidden [to eat without tithing], you should treat as permissible?"

He expounded to them this verse: "And he broke in pieces the brass serpent that Moses had made..." Now is it possible that Asa came along and did not destroy it, and Yehoshafat came along and did not destroy it? Is it not true that all the idols in the world Asa and Yehoshafat destroyed?

וככה הַמִּכְרֵעַ בָּזְמַן קָרֵא וְעֹשֶׂה
בָּזְמַן עֲמָלָה וְלֹלֶל כָּנִי שָׁמְנוּן נִזְנִית
וּבָזְמַן גָּגָתָה שִׁיחָה וּמְפָלָת רַ'ה וּוּן
בָּזְמַן קָרֵעַ עֲמָלָה בָּזְמַן עֲמָלָה
בָּזְמַן הוּם מְלָמָד מִבְּזָקָה הַלְּבָנָה
דוֹן בָּזְמַן מְלָמָד מִבְּזָקָה וְעַמְּלָה
דוֹן בָּזְמַן מְלָמָד מִבְּזָקָה וְעַמְּלָה
בָּזְמַן מְלָמָד מִבְּזָקָה וְעַמְּלָה

ה) גולדה לויין גולדה האמינו לו
מקודם שאלונזון וויי בית סלן
וויי. זו צ'ל כהוקה מכך:
חלה וויי.

נוֹגָג כִּי נְגַנֵּל וְלִמְרוֹמָה וְצַחֲרֵל
חַכְלָבָן כִּי מְנֻעָל חַכְלָבָן דְּגַן מִילָּוֶת וְיַדְלָה
צַמְעָר וְסַפְלָה תְּמַם חַמְלָה לְמַר לִי יְתוּנָן
מְנֻמְדָה מְנֻמְדָה עַד אַנְזָבוֹ קָרְבָּגִים
עַמְּשָׂר גְּלָמִים עַ

But rather, his ancestors left something whereby he (Hizkiyahu) might distinguish himself (literally: fence himself it / set himself apart). So in my case, my ancestors have left me room (a place) whereby I might distinguish myself." From this we learn that if a student of the Sage says a matter of law that we do not reject him... and others say that we do not regard him as arrogant...

... But is not Beit She'an part of the land of Israel?... [The one who asked this] forgot what R. Shimon ben Elyakim taught in the name of R. Eleazar ben Prat who said it in the name of R. Eleazar ben Shamua:

"Many cities were conquered by those who came up from Egypt which we not conquered by those who came up from Bavel." And he is of the opinion that the first sanctity was sanctified only for its time, whereas the second sanctity was sanctified for its time and for all future time, and these cities were left unsanctified so that the poor ma rely on them during the Sabbatical year.

them during the Sabbatical year.

אלא מקום הניחו לו אכוחיו להתגדר בו
או מקום הניחו לי אכוחיו להתגדר בו מכאן
להלמוד חכם אמר דבר הלה שאין
מושיח והוא אמר ליה אין מושיחין אותו מכאן ואמר
ושיחין לה אין מושיחין אותו לאין החשן ומאן ואמר
אין מושיחין דכתיב זכי לא יונה לעולם ה'
ומאן ואמר מושיחין דכתיב זכי לא יונה לעולם ה'
הלב רבו מחלוקת בישראל מתקף לה זיהורה
בריה דר' שמעון בן פי ומיא אבא למאן ואמר
דבית שאן לאו מארץ ישראל היא והכחיב
ולא הויש בנהשה את בית שאן ואת בנותיה
ואח תערן ואת בנותיה אישתמייתיה הא
ואמר ר' שמעון בן אליקם משום ר' אלעוז בן שמושע
בן פרת שאמר משום ר' אלעוז בן שמושע
אהרבה ברלים בשמות עלי' מצרים לא
בבושים עולי בבל יווקסבר יקודה ראשונה
קדשה לשעה ולא קדרה לעודר לבא
ויהנוהם כדי שסמכו עליהם עניות שבויות
אמר ליה ר' רומייה לרבי זורא והא ר' מאיר
עליה בעלמא הוא דאכיל אמר ליה מאגרה
אכליה יותנן יורק הנاجر משיאיגר ודלא מא
לאו עדתיה "השתא בהמתן של צדיקים אין
הקב"ה מביא קלה על יין צדיקים עצמן לא
כל שכן ודלא עשר עליהם ממוקם אחר
לא נחשרו חברים לתרום שלא מן המוקם
ודלא נאן עניינו בצד זה ואבל בצד אחר
אמר ליה חי מאן גברא רבתה קמסחד
עליה Mai בהמתן של צדיקים זורבי פנחים
בן איר הוה קאייל לפידין שבויין פגע ביה
בגנאי נהרא אמר ליה גנאי חלך לי מפרק
ועבערו בר אמר ליה אהה חילך לעישור
רצין קנד וاني הולך לעשות רצון קוני אהיה
סקפ עושה ספק اي אהה עשו אני וראי
עשה אמר ליה אם אי אהה דזילק גורני
עלך שלא עבורי בר כים לעולם לך לר' זיהו
הזה הוה גברא רודה ואורי חיטוי לפיסחא
אמר ליה חלוק לה נמי להאי דבמזכה עטסי
חלק ליה הוה הוה טיעא דליה בהריה
אמר ליה חלוק לה נמי הלא דלא למא בר
עושים לבני לוי חילק ליה אמר רב יוסף
כמה נפש גברא ממשה ושיתין רבבו
ורלמא הכא נמי חריא זטמא אלא
אוושפיא רמו ליה שערי לחמותה לא אכלי
ורומייהו

תורה אור השלם

הנחות היב"ח

ט'ו סוף ריש"

Why Learn Talmud?

“Navigating the Sea of Talmud: Study, Teaching, and Personal Religious Meaning”

Drisha Institute for Jewish Education

November 12, 2014/19 Heshvan 5775

Dr. Alyssa Gray, HUC-JIR

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א

+שםות יט+ ויתיצבו תחתית ההר, אמר ר' רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את זהה כניגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר ר' אחא בר יעקב: مكان מודעא רבה לאריותא. אמר ר' בא: אף על פי כן, הדור קובלוה בימי אחשוריוש. דכתיב +אסתר ט+ קימו וקבעו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר.

And they stood under the mount (Ex. 19:17):

R. Abdimi b. Hama b. Hasa said: “This teaches that the Holy One, blessed be He, overturned the mountain upon them like an [inverted] cask, and said to them, ‘If ye accept the Torah, tis well; if not, there shall be your burial.’”

R. Aha b. Jacob observed: “This furnishes a strong protest against the Torah.”

Said Raba, “Yet even so, they re-accepted it in the days of Ahasuerus, for it is written, ‘[the Jews] confirmed, and took upon them [etc., Esther 9:27]’; [i.e.,] they confirmed what they had accepted long before.”¹

תלמוד בבלי מסכת תמורה דף טז עמוד א

גופא, אמר ר' יהודה אמר שמואל: שלשת אלף הילכות נשתכחו בימי אבלו של משה. אמרו לו ליהושע שאל! א"ל: +דברים לי+ לא בשמים היא. אמרו לו לשמו אל שאל! אמר להם: אלה המצוות - שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעטה. אמר ר' יצחק נפחה: אף חטא שמותו בעלה נשתכח בימי אבלו של משה. אמרו לפנהס שאל! אמר ליה לא בשמים היא. א"ל לאלו: אמר להם: אלה המצוות - שאיןنبي רשאי לחדש דבר מעטה. אמר ר' יהודה אמר ר' רב: בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן, אמר לו ליהושע: שאל מני כל ספיקות שיש לך! אמר לו: רב, כולם הנחתי שעיה אחת והלכתי למקום אחר? לא כד כתבת כי +שמות ל"ג+ ומשרתיו יהושע בן נון ונער לא ימיש מחוק האהלה? מיד תשש כהו של יהושע, ונשתכחו ממנו שלש מאות הילכות, ונולדו לו שבע מאות ספיקות, ועמדו כל ישראאל להרגו. אמר לו הקב"ה: לומר לך אי אפשר, לך וטordan במלחמה, שנאמר +יהושע א'+ ויהי אחרי מות משה עבד ה' וגוי. במתניתין תנא: אלף ושבע מאות קלין וחומרין, וגזרות שות', ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה. אמר ר' כי אבהו: עפ"כ החזירן עתניאל בן קנו מתוך פלפולו, שנאמר - +יהושע ט"ו+ וילכדה עתניאל בן קנו אחוי כלב (הקטן ממנו) [ויתן לו את עכסה בתו לאשה]. ולמה נקרא שמה עכסה - שכל הרואה אותה כועס על אשתו.

The [above] text [stated]: Rab Judah reported in the name of Samuel: “Three thousand traditional laws were forgotten during the period of mourning for Moses.” They said to Joshua: “Ask”; he replied: “It is not in heaven” (Deut. 30:12). They [the Israelites] said to Samuel: “Ask”; he

¹ Translations taken from the Soncino translation in the Judaic Classics Library, obtained via the HUC-JIR Jewish Studies Portal. At times, I've made changes for stylistic or other reasons.

replied: “[Scripture says:] ‘These are the commandments,’ (Lev. 27:34/Num. 36:13), implying [that since the promulgation of these commandments] no prophet has now the right to introduce anything new.”

Said R. Isaac the Smith: “Also the law relating to a sin-offering whose owners have died was forgotten during the period of mourning for Moses. They [the Israelites] said to Phinehas: ‘Ask,’ he replied to them: ‘It is not in heaven’ (Deut. 30:12). They said to Eleazar: ‘Ask.’ He replied: ‘These are the commandments,’ (Lev. 27:34/Num. 36:13), implying [that since the promulgation of these commandments] no prophet has now the right to introduce anything new.”

Rab Judah reported in the name of Rab: “When Moses departed [this world] for the Garden of Eden he said to Joshua: ‘Ask me concerning all the doubts you have.’ He replied to him: ‘My Master, have I ever left you for one hour and gone elsewhere? Did you not write concerning me in the Torah: But his servant Joshua the son of Nun departed not out of the tabernacle?’ (Ex. 33:11). Immediately the strength [of Moses] weakened and [Joshua] forgot three hundred laws and there arose [in his mind] seven hundred doubts [concerning laws]. Then all the Israelites rose up to kill him. The Holy One, blessed be He, then said to him [Joshua]: ‘It is not possible to tell you. Go and occupy their attention in war, as it says: Now after the death of Moses the servant of the Lord, it came to pass that the Lord spake; (Josh. 1:1) and it further says; [Prepare you victuals for within three days, etc.] (Josh. 1:11).’”

It has been taught: A thousand and seven hundred kal wahomer and gezerah shawah and specifications of the Scribes were forgotten during the period of mourning for Moses. Said R. Abbahu: “Nevertheless Othniel the son of Kenaz restored [these forgotten teachings] as a result of his dialectics, as it says: ‘And Othniel the son of Kenaz, the brother of Caleb, took it; and he gave him Achsah his daughter to wife’ (Josh. 15:17). And why was her name called Achsah? Said R. Johanan: “Because whosoever saw her was angry with his wife.”